

Nu vil man, hører jeg, sagsøge Ministeriet — det maa vel blive Ministeren, som maa blive sagsøgt —, fordi denne Afskedigelse har fundet Sted, idet man mener, at den vedkommende Lærer ikke har kunnet afskediges for mangelfuld Undervisning, da han ingen Undervisning har givet, men jeg synes, at det største Tegn paa, at en Lærer er i Miskredit, maa være, at ingen i den vedkommende Kommune vil betro ham sine Børn til Undervisning. Det er blevet sagt: Hvorfor i Alverden betroeede man ham ikke en halv Snes Stykker, saa at han kunde have prøvet. Jeg synes, det er en løjerlig Tale. Hvorledes kan man forlange, at Forældre skulde ofre 10 Børn som Prøveklude for en Mand, de ikke har Spor af Tillid til! Nu har de ude i Egebjerg indstillet og Myndighederne har kaldet en Mand, som er fuldt ud kvalificeret. Det ærede Medlem fra Holbæk (Nøhr) kaldte ham en daarlig Kammerat. Det har jeg aldrig før hørt sige om ham, jeg har tværtimod hørt de bedste Vidnesbyrd om hans Karakter i det hele. Denne Betegnelse af ham som en daarlig Kammerat maa stamme fra, at man ikke kan forstaa, at han har villet søge Embedet, naar Danmarks Lærerforenings Bestyrelse boykottede det. Men naar den vedkommende Mand har søgt Embedet og faaet det, maa han selvfølgelig, hvis det skal være, undvære at komme til Selskab sammen med nogle Lærere eller maaske et Aars Tid undvære at spille L'hombre med dem, men det gaar nok, og Forholdet ændrer sig nok med Tiden. Hovedsagen er, at Beboerne, Forældrene i den paa-gældende Kommune har faaet en Lærer, som de er glade ved og med Tillid betror deres Børn. Jeg tror, den vedkommende Lærer har handlet forsvarligt og gjort en god Gerning ved, trods den Modstand, han udsatte sig for, at søge dette Embede, som har været omstridt saa længe.

Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), som førte Ordet paa det radikale Partis Vegne, omtalte forskellige Spørgsmaal, deriblandt ogsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt man ikke gav Finansudvalget en alt for stor Magt og Myndighed. Jeg har aldrig haft den Ære at være Medlem af Finansudvalget og ved derfor ikke, hvordan der ser ud i dette Udvalg, men det ærede Medlem, som sagde disse Ord, har jo været Sekretær i Finansudvalget og maa have gjort disse Erfaringer. Ganske vist er det saa, hvad jeg ogsaa tidligere har paataalt, at Finansudvalget optager til tredje Behandling alt for mange store Spørgs-

maal og derved forhindrer alle os menige Medlemmer af Tinget i at ytre vor Mening og deltage i disse Sagers første og anden Behandling, thi de underkastes jo hverken første eller anden Behandling, men afgøres ved en eneste Behandling, som foregaar henimod Slutningen af Rigsdagssamlingen. Det er utroligt, saa mange store Bevillinger, der slipper igennem, som aldrig har været til nogen Behandling i Tinget, før de afgøres ved tredje Behandling efter Indstilling af Finansudvalget. Jeg vil henstille til Regeringen at gøre, hvad den formaar, for at holde saadanne Spørgsmaal tilbage, der ikke i det mindste har kunnet fremkomme ved Finanslovsforslagets anden Behandling.

Det ærede Medlem fra Middelfart advarede, og sikkert med Rette, imod at løbe Ministeriet for meget paa Dørene og i det hele i alt for høj Grad at blande sig i Administrationen, i Embedsbesættelser og at søge Bevillinger til dette eller hint. Jeg tror, det er en Advarsel, som er paa sin Plads, og jeg kan sige, at jeg har gjort den Erfaring i den Tid, jeg var Minister, at det ikke var sjældent, der kom Mennesker til mig, og det var af dem, som en Taler før kaldte de mest paagaende, og hvem man i Regelen giver nogenlunde, hvad de forlanger, for at slippe af med dem. De kommer til Ministeren og siger: Vi har været hos Finansudvalgets Medlemmer, og de har egentlig ikke noget imod, at vi faar den og den Bevilling, og at den og den Sag gennemføres, hvis blot Ministeren vil. Jeg siger til Ministrene: Tag Dem i Agt for disse Besøg, og vær haardhjertede nok til at afvise de vedkommende, og jeg siger til Finansudvalgets Medlemmer: Lad være med at sætte Ministeren i Fristelse ved alle disse Henvendelser, thi det er forkert, og det er uparlamentarisk. Man skal ikke skaffe sig Venner ved det urette Mammon, thi selv om man kunde skaffe sig Venner og Tilhængere ved, at man paa den Maade sørger for ved et Pres baade paa Finansudvalgets Medlemmer og Ministrene at faa Penge ud af Statskassen, er Tiderne ikke dertil, og parlamentarisk set er det urigtigt.

Jeg vil gerne nævne Ordet Sparsommelighed under den nuværende Situation, det er et Ord, som ikke helt er gaaet ud af Ordbogen, det er et Ord, som man anvender, men desværre, det virker ikke. Men naar jeg ser paa den hele finansielle Tilstand, ser jeg paa den med Sorg og Bekymring og med Frygt for Fremtiden: Kommunerne gør Gæld, den ene mere end